

Ó tudja, álmaiban hova tűnik:
Mint aki örökre, úgy köszön el.
Hát ülök ágyán, sötétben, s ahogy
Lélegzik, lassan két helyen vagyok.

A KÖZELÍTŐ ŐSZ

Ne volnék ilyen rettenetesen
Fáradt, válaszolnék a levelekre.
Dolgom akad. Tessék, lássék, teszem –
Ez még, ez még a régi is lehetne.
Felgyült teendők, korai kelések,
Hogy kifakadok, várható; ugyan.
Késő van, készülődöm. És ha késnek,
Válasz híján maradok gyanuban:
Vonzalom évül el vagy állapot
Változik? Jobb, ha el se kezdem, ezt sem.
Fásult esték, tisztázatlan lapok,
Végigsöpör kezem köztük esetlen.
Levelek, lehullanak asztalomról.
Az ősz, az ősz, amely ha összerombol.

Tandori Dezső

F. GY. KÖZELÍTŐ ŐSZE

„Levelekre napokig nem feleltem.”
Egy gesztenyefánál a Duna-parton
ily levél-formák mellé tenyereltem,
s még jobban is jártam, hogy nem a tarkóm
vertem be, éppen csak pofára estem,
rázkódtam így, s feküdtem kicsit arcon,
és az ütés, amit a föld adott,
lehet, az őszé volt, lehet egyébé,
s kutyám, aki mellettem ballagott,
most oly pofácskát vág, hogy ő... hogy „érté?”

„nem érté?” Választ-nem-kapó, rakok
 pakolást az arcra, var, nedvezése
 borítja bőrterepem kis darabját,
 és ötnapos szakáll – – – – kímélni kell! –;
 napok az embert kézről kézre adják,
 és, jóllehet, sose „mást” érdemel,
 és várná, s ha leveles!, *ugyanaztát*,
 valamit visszakér valami hely.
 Hol negyvenöt éve itt lódögök,
 és, őrizetlen már, birkák hevertek,
 kutyámmal, éjten, hazalótyögök,
 arcom hordván hétszám valami jelnek:
 ősz jön; tágulnak szűkülő körök,
 kezeim ernyednek velük... hevernek.
 És valaki-valami válaszol:
 „Ne nyugtalankodj. Most elnyughatol.”

Várady Szabolcs

HARMADIK KÖZELÍTÉS

F. Gy. és T. D. nyomában

Hadd vegyem akkor én is föl a kesztyűt,
 úgyis beállt a hirtelen hideg.
 A nyári holmit elrekesztjük,
 a nappal egyre rövidebb.
 Tegnap még sokszor együtt,
 ma már csak levelek.
 Még nem hihetjük:
 ezt is minek?

De rossz ez így – rossz volt a közelítés.
 Kezdjük előlről! Elkéstem vele.
 Benne vagyunk. Már ősz ez itt, és
 ha kérdezzük, csak azt: „Ugye
 működik már a fűtés?”
 Fától a levele:
 „Meddig a függés?”
 Már esne le.